

Hayatın anlaşılmaz bir yer olduğunu düşünerek ne kadar yaşarsın? Kendini ne kadar bu hayata dahil edebilirsin? Anlamak –veya anladığını sanmak– insanın temel ihtiyaçlarından biri. Onun için yanlış anlamaya bu kadar meyilliyiz. Bir sonuca ulaşp, hareket etmeye karar vermeye programlanmış/evrimleşmiş/yaratılmış bir zihnimiz var.

O sebeple *bilmiyorum* demek o kadar zor geliyor. Bilmesen de uyduruyorsun. Onun için bir konuyu bir defa öğrendiğimizde tekrar ziyaret edip, *acaba doğru mu biliyorum* demek zorluyor.

Bizler *hakikati öğrenmeye* muktedir canlılar değiliz. Hakikat diye sunulan, size sözsüz gelecektir dediğimizde, ne denmeye çalışıldığını bile anlamıyoruz. Çünkü bir hüküm verip, bir sonraki ava geçmek istiyoruz. Çünkü bizi hayatımız boyunca, zamandan bağımsız kuşatan *hakikat* diye bir şeyi geçmenin mümkün olmadığını anlayamıyoruz.